

Jesaja 66

Septuaginta (LXX)

1 οὗτως λέγει κύριος ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου

2 πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μου καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου

3 ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτέννων κύνα ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἴμα ὕειον ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βιλάσφημος καὶ οὗτοι ἔξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἣ οὐ ψυχὴ αὐτῶν ἡθέλησεν

4 κἀγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαύγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ ἥκουσαν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ ἂν οὐκ ἐβούλόμην ἔξελέξαντο

5 ἀκούσατε τὸ ρῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ βδελυσσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ καὶ δοφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κάκεῖνοι αἰσχυνθήσονται

6 φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις

7 πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων ἔξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν

8 τίς ἥκουσεν τοιοῦτο καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως ἢ ὥδινεν γῆ ἐν μῷ ἡμέρᾳ ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἄπαξ ὅτι ὥδινεν καὶ ἔτεκεν σιων τὰ παιδία αὐτῆς

9 ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου εἴπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα εἴπεν ὁ θεός

10 εὐφράνθητι ιερουσαλημ καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν χάρητε χαρᾶ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς

11 ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς

12 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύων δόξαν ἐθνῶν τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὅμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται

13 ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς καὶ ἐν ιερουσαλημ παρακληθήσεσθε

14 καὶ ὅψεσθε καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βιτάνη ἀνατελεῖ καὶ γνωσθήσεται ἡ χείρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν

15 ίδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἥξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ πυρός

16 ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ δομῇ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου

17 οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τὸν κήποντος καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀναλωθήσονται εἶπεν κύριος

18 κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας καὶ ἥξουσιν καὶ ὅψονται τὴν δόξαν μου

19 καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ ἔξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς θαρσίς καὶ φουδ καὶ λουδ καὶ μοσοχ καὶ θοβελ καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω οὐκ ἀκηκόασίν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ ἑωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσίν μου τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν

20 καὶ ἄξουσιν τὸν ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων δῶρον κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπτήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν ιερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἀν ἐνέγκαισαν οἱ υἱοὶ ισραηλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου

21 καὶ ἀπ' αὐτῶν λήμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ λευίτας εἶπεν κύριος

22 δὲν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ ἀ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου λέγει κύριος οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν

23 καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν μου προσκυνῆσαι ἐν ιερουσαλημ εἶπεν κύριος

24 καὶ ἔξελεύσονται καὶ ὅψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκὶ